

Andrej Šiško – Šiš, predsednik Zedinjene Slovenije in kandidat za župana Maribora

Življenjepis Andrej Šiško – Šiš

Rojen je bil v Kopru leta 1969, a se je že po treh mesecih preselil v Maribor, od koder izvirata njegova starša. Oče je bil rojen leta 1943 v Mariboru, mama leta 1939 v Lahoncih pri Ormožu, po vojni pa se je tudi ona preselila v Maribor.

Po končani osnovni šoli je v Mariboru obiskoval Srednjo šolo za gostinstvo in turizem. V tistem obdobju (1985) je z nekaterimi sošolci in prijatelji ustanovil ilegalno organizacijo AKOS (Anti Komunistična Organizacija Slovenije), ki je imela za cilj svobodno in samostojno slovensko državo, kar je v tedanji SFRJ pomenilo dobesedno protidržavno delovanje in ne zgolj uporništvu.

Po končani srednji šoli je služil vojaški rok v kosovskem mestu Djakovica v bližini albanske meje. Tam je prvič prišel v spor z organi totalitarne in protinarodne oblasti, ko se je pri uri politične vzgoje zapletel v verbalni spor z oficirjem JLA, sicer po rodu Slovencem, poročnikom Zdravkom Vintarjem iz Ljubljane. Ker je zagovarjal pravico, da bi po ustavi SFRJ tudi slovenščina morala biti uradni jezik v vojski in pravico, da bi Slovenci lahko služili vojaški rok v Sloveniji, je bil kaznovan z mesecem dni zapora.

Andrej Šiško – Šiš na Triglavu, 10. 8. 2007

Po vrnitvi v Slovenijo je Šiš kot devetnajstletnik (1988) organiziral somišljenike v novo ilegalno organizacijo z imenom Fronta za samostojno Slovenijo oziroma FSS. Program Fronte, kot so jo skrajšano imenovali, sta bila zedinjenje Slovencev ter svobodna in neodvisna slovenska država. Bil je član vodstva Slovenskega Državotvornega Zbora Fronte, njegovo ilegalno ime pa je bilo Črtomir (<http://www.hervardi.com/fss.php>).

Leta 1990 je bil med ustanovitelji Gibanja za odcepitev Slovenije – SAMO, postal pa je najprej njegov podpredsednik in zatem še drugi predsednik (http://www.hervardi.com/gibanje_za_odcepitev_slovenije_samo.php). Leta 1991 je bil med organizatorji Slovenske garde, organizacije prostovoljcev, ki je sodelovala z obveščevalno službo slovenske Teritorialne obrambe, njihovo geslo pa je bilo Hervardi. Bil je eden izmed štirih pripadnikov Slovenske garde, ki so 23. velikega travna 1991 v bližini učnega centra TO v Pekrah pri Mariboru odkrili izvidnike JLA in o njih obvestili zaščitno enoto TO. Posledica tega dogodka je bila obkolitev Učnega centra TO s strani JLA in prvi oboroženi konflikt med slovensko in jugoslovansko vojsko.

Andrej Šiško – Šiš, drugi z leve v delegaciji občine Maribor, 23. 5. 1991

Vojne za Slovenijo se je Šiš udeležil kot poveljnik Specialnega voda 711. odreda TO (1. vod prostovoljcev Slovenske garde). S svojo enoto je učinkovito in uspešno sodeloval pri zajetju tankovske kolone JLA pri Štrihovcu, iz katere je bila kasneje ustanovljena prva slovenska tankovska četa. Specialni vod 711. odreda TO je zmagovito sodeloval tudi v boju za mejni prehod Šentilj ter pri zajetju vojakov JLA in zveznih miličnikov pri stražarnicah Ceršak in Šentilj (<http://www.hervardi.com/vojnaslo.php>).

Uniforma in baretko, ki ju je leta 1991 nosil Šiš - poveljnik specialnega voda 711.odreda TO

Vinotoka 1991 je bil kot predstavnik mariborskega odbora Slovenske demokratične zveze delegat na zadnjem kongresu SDZ, na katerem je najmočnejša stranka slovenske pomladi razpadla. Pot ga je nato vodila k SNS, ki je bila takrat zanj povsem logična izbira. Tedaj se mu žal niti sanjalo ni, da je Zmago Jelinčič dolgotrajni registrirani sodelavec UDBE in da so ga srbske strukture nastavile kot "nacionalista", da bi lahko nadzirale njim in staremu sistemu potencialno nevaren del slovenske družbe. V prvi polovici leta 1992 je Jelinčiču pomagal ustanoviti odbor SNS v Mariboru, kmalu zatem pa se je znašel v zaporu.

Poleti leta 1992 je namreč dobil informacijo o načrtovanem vnosu za 2.1 milijona nemških mark vrednih ponarejenih tolarskih bankovcev (bonov s Knežjim kamnom, prvim slovenskim denarjem) v slovenski denarni sistem. Ponarejevalci so bili profesionalci s Hrvaške, njihovo ravnanje pa je zanj pomenilo napad na slovensko finančno suverenost. O namerah Hrvatov je obvestil mariborske kriminaliste in tudi Zmaga Jelinčiča, ki je v dogajanje vpletel še SOVO (takratni VIS). Namesto, da bi prijeli ponarejevalce, se je znašel v priporu, obtožen poskusa umora (http://www.hervardi.com/primer_ponarejeni_tolarski_boni.php). Zgodba je bila na prvih straneh vseh takratnih medijev in je kot žrtev v javnost izstrelila Zmaga Jelinčiča ter SNS, ki je na ta račun na volitvah istega leta prejela največ glasov v svoji zgodovini. Andreja Šiška – Šiša, pravo žrtev skonstruirane obtožbe in montiranega procesa, so po šestih mesecih zaradi pomanjkanja dokazov izpustili iz pripora.

Razočaran nad slovensko politiko, našo družbo in državo se je zaprl vase in se pridružil mariborskim nogometnim navijačem Violam. Tam se je nenadoma znašel v vlogi »vodje«,

oziroma pravilno organizatorja in predstavnika za stike z javnostmi. Viole so postale najmočnejša in najboljše organizirana slovenska navijaška skupina, prepoznavna tudi v evropskem merilu. V obdobju njegovega desetletnega aktivnega udejstvovanja je NK Maribor osvojil sedem zaporednih naslovov državnega prvaka in se prvič uvrstil v Ligo prvakov. Šišu je uspelo povezati in voditi družbeno povsem različne pripadnike Viol, med katerimi so bili najstniki, zreli in starejši, dijaki, študenti, brezposelni, delavci in direktorji, pa celo lastniki podjetij. To je bilo več kot zahtevno opravilo. Leta 2004 je bil celo član Upravnega odbora NK Maribor, a je zaradi nestrinjanja z vodenjem klubske politike, poskusa takratnega vodstva kluba, da bi ga podkupili, ter poskusov razcepiti in razbiti Viole, klub in navijaško skupino zapustil. Njegovo srce pa je kljub temu ostalo vijol'čno: Štajerska zvestoba – Viola do groba!

Leta 1998 je ustanovil Ženski nogometni klub Maribor in bil do leta 2004 njegov predsednik, eno leto pa celo trener moštva članic. V času njegovega vodenja kluba je v selekcijah ŽNK Maribor treniralo in igralo 17 reprezentantk slovenskih državnih selekcij.

Na dan vstopa Republike Slovenije v EU, 1. velikega travna 2004 je bil Šiško med ustanovitelji prvega društva Hervardi – društva za ohranjanje domoljubnih tradicij iz Maribora. Ko je bila na dan generala Maistra leta 2006 ustanovljena še Zveza Domoljubnih Društev Hervardi je postal njen predsednik, to funkcijo pa prostovoljno opravlja še danes.

Med leti 1990 in 2004 je bil direktor trgovskega in storitvenega podjetja Samo d.o.o., v obdobju 2000 do 2004 pa je imel v najemu tudi gostilno na mariborskem Lentu. Posle so mu uničili isti ljudje, ki so ga že leta 1992 spravili v zapor. Čeprav takrat niso imeli dokazov za očitani poskus umora in so ga iz zapora izpustili, so ga še šestnajst let nadlegovali s sodnimi postopki. Šlo je za poskus pritiska in nadzora njegovega družbeno-političnega delovanja. Dokler je bil aktiven le pri Violah, so ga bolj ali manj pustili pri miru. Ko se je pričel ponovno aktivno ukvarjati z družbeno-političnimi temami in še zlasti po ustanovitvi Hervardov, pa so se pritiski znova okrepili. Ker je ostal neposlušen, je bil leta 2007 pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja poskusa umora, čeprav nikomur dobesedno ni padel niti las z glave. Obsojen je bil brez dokazov, zgolj na podlagi izvedeniškega mnenja sodnega izvedenca, ki je leta 1992 sodeloval v policijski preiskavi njegovega primera, kar pomeni hudo kršitev določb kazenskega postopka, je očitno protiustavno, obenem pa pomeni tudi kršitev temeljnih človekovih pravic. Šiš svoje države pred Evropskim sodiščem za človekove pravice ni hotel tožiti, saj je prepričan, da se umazano perilo ne sme prati pred tujci in v tujini.

Meseca svečana 2008 so ga hoteli zapreti mimo vseh zakonskih predpisov, ko je v imenu Zveze DD Hervardi v Državni zbor RS vložil pobudo za referendum o Lizbonski pogodbi, ki je kasneje dodatno odvzela nekatere pomembne dele suverenosti naši državi (http://www.hervardi.com/prikaz_novice.php?id=100). Referendum je onemogočilo Ministrstvo za notranje zadeve RS, sam pa se je iz protesta umaknil v ilegalo. Za njim so razpisali mednarodno tiralico, vendar ga niso našli, vse dokler se ni v volilni kampanji 1. kimavca 2008 namenoma pojavil na televiziji Net TV, na soočenju kandidatov za poslance v Državni zbor, na listi Stranke slovenskega naroda. Meseca svečana 2009 je Šiško iz zapora usklajeval aktivnosti za referendum o vstopu Republike Hrvaške v NATO in tako povzročil

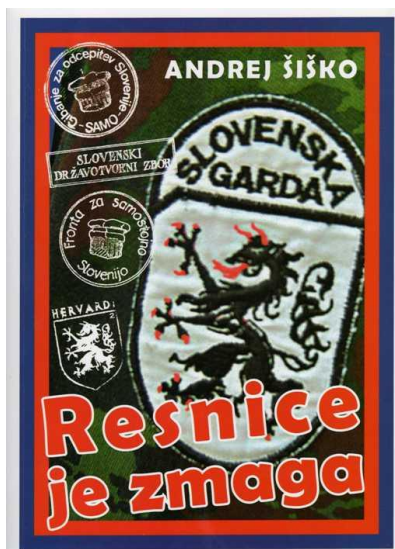
velike težave takratnemu predsedniku Vlade RS Borutu Pahorju, z njegovim početjem pa sta se ukvarjala celo Hillary Clinton in ameriška administracija.

Aretacija Andreja Šiška – Šiša leta 2008 na soočenju na NET TV

Andrej Šiško – Šiš je oče treh živahnih otrok, sedemnajstletnega najstnika Urbana, šestletne Kaline, in letos, meseca malega srpana rojene Zale. Živi v skupnosti z zunajzakonsko ženo Anjo. Meseca kimavca 2011 je diplomiral iz informatike in tako postal inženir informatike, nato pa je študiral še marketing in mu do diplome manjka le še en izpit.

V zadnjem obdobju se Šiš ukvarja predvsem s publicistiko. Je avtor knjige *Resnice je zmaga* (http://www.hervardi.com/knjiga_resnice_je_zmaga.php, Društvo Hervardi, 2011), v kateri precej podrobno opisuje svoje izkušnje in delovanje od leta 1988 do 2011. Je urednik in soavtor knjig *Jurij Venelin, Starodavni in današnji Slovenci* (http://www.hervardi.com/jv_sids.php, 2009), *Josip Šuman, Slovenci* (http://www.hervardi.com/knjiga_slovenci.php, 2011), *Slovenske legende in znamenja* (http://www.hervardi.com/slovenske_legende_in_znamenja.php, 2011), *Slovenske domoljubne pesmi* (http://www.hervardi.com/slovenske_domoljubne_pesmi.php, 2011), ter *Peter Kozler in Zemljevid slovenske dežele* (2013) sodeloval pa je tudi pri knjigah *Kralj Samo* (2011) in *Ko laž postane resnica* (2011). V teh dneh pričakuje izid trilogije o Antonu Vramcu, prvem štajerskem pisatelju, ki jo sestavljajo prva slovenska zgodovinska knjiga *Kronika* iz leta 1578, njeno prečrkovanje v današnjo slovensko pisavo, katere avtor je, ter njegova obsežna študija *Anton Vramec in Slovenci*.

Naslovnica knjige Resnice je zmaga, avtor Andrej Šiško – Šiš

Njegovi najljubši hobiji so zgodovina, nogomet, airsoft in bivanje v naravi, pri čemer ima najraje Pohorje, za katerega pravi, da je mariborski, štajerski in slovenski raj.

Poročnik Andrej Šiško – Šiš s prijatelji na eni izmed airsoft prireditev v Pekrah

Andrej Šiško - O politiki

Politiko pojmem kot nekaj, s čimer imamo vsi člani družbe nenehen stik, pa če si to želimo ali ne. Posledice odločitev politikov namreč sežejo v vsako družbeno poro ter dejansko pomembno vplivajo na slehernega posameznika naše družbe, pa tudi na družbo kot celoto. Z današnjim stanjem v naši domovini nikakor ne morem biti zadovoljen. Družba, v kateri so kot »vrednote« predstavljene koristoljubje, častihlepje, egoizem, moč, privilegiji, denar, špekulacije, goljufije, tajkuni in še kaj, ni in nikdar ne bo družba, s katero bi se lahko poistovetil. V takšni družbi preprosto ne želim živeti, niti nočem, da bi v njej odraščali in živeli moji otroci.

Odkar se zavedam, sem bil nenehen upornik zoper nepravilni in škodljiv sistem ter družbeno ureditev:

- Kot srednješolec (1985) sem ustanovil ilegalno organizacijo AKOS – Antikomunistična organizacija Slovenije;
- V JLA (1987-1988) sem se zavzemal za slovensko vojsko in služenje vojaščine v Sloveniji, zaradi česar sem mesec dni preživel v vojaškem zaporu;
- Leta 1988 sem ustanovil ilegalno organizacijo FSS – Fronta za samostojno Slovenijo;
- Leta 1990 sem ustanovil politično organizacijo SAMO – Gibanje za odcepitev Slovenije, ter bil najprej njen podpredsednik, nato pa predsednik;
- Leta 1991 sem bil med organizatorji Slovenske garde, organizacije, ki je sodelovala z vojaško obveščevalno službo slovenske TO. Bil sem eden izmed štirih »gobarjev«, ki smo sprožili Pekrske dogodke – prvi oboroženi konflikt med slovensko TO in JLA. V vojni za Slovenijo sem vodil Specialni vod 711. odreda, ki je zajel tanke JLA v Štrihovcu iz katerih je nastala prva slovenska tankovska enota in obranil mejni prehod Šentilj ter zajel sovražnika v stražnici Ceršak;
- Leta 1992 sem hotel preprečiti vdor v slovenski monetarni sistem – večjo količino ponarejenih tolarskih bonov iz Hrvaške, vendar mi je takratna slovenska oblast s pomočjo tajne službe podtaknila domnevno bombo in poskus »umora«, s čimer me je za več let odstranila iz družbeno-političnega udejstvovanja. Šest mesecev sem preživel v preiskovalnem priporu;
- Med leti 1993 in 2005 sem aktivno organiziral mariborsko navijaško skupino Viole;
- Leta 2004 sem iz protesta zaradi vstopa Slovenije v EU in v NATO ustanovil prvo Društvo Harvardi;
- Leta 2006 sem postal predsednik Zveze Domoljubnih Društev Harvardi;
- Leta 2007 sem bil pravnomočno, a protiustavno obsojen v političnem montiranem procesu, ki je trajal kar 15 let;
- Leta 2008 smo Harvardi zbrali podpise državljanov za referendum v zvezi z Lizbonsko pogodbo (novo ustavo EU), vendar je MNZ RS referendum preprečilo, mene pa so hoteli protipravno zapreti, zato sem se umaknil v ilegalo. Aretirali so me šele po sedmih mesecih, ko sem se sam odločil, da se pojavim na soočenju na NET TV;
- Leta 2009 sem iz zapora vodil aktivnosti za referendum o vstopu R Hrvaške v NATO in v Maribor pripeljal takratnega predsednika Vlade RS Boruta Pahorja;

- Med leti 2009 in 2014 sem izdal, napisal ali uredil 10 knjig o zamolčani zgodovini Slovencev.

Gibanje Zedinjena Slovenija sem pomagal ustanoviti zato, ker si želim svobodno in ozaveščeno družbo, v kateri bo slovenski narod končno imel možnost svojega razvoja in blagostanja. Želim si, da bi naše politično udejstvovanje pripomoglo k nastanku takšne družbe, kakršno smo imeli v mislih leta 1991, ko sem se z orožjem v roki, z ramo ob rami bojeval z ostalimi somišljeniki za našo svobodo. Takšne družbe, kakršno smo imeli Slovenci v mislih leta 1990, ko smo se na plebiscitu zedinjeno odločili za neodvisno slovensko državo. Danes naša ljuba Slovenija to zagotovo ni.

Verjamem in upam, da je v Sloveniji še več ljudi, ki si želijo živeti v drugačni družbi in so za to pripravljeni tudi nekaj narediti. Pridružite se nam! Zedinjeni zmoremo vse!